

عنوان مقاله:

مطالعه نقش و جایگاه انسان در کتاب جامع التواریخ در نگارگری مکتب ایلخانی

محل انتشار:

همایش ملی جلوه های هنر ایرانی اسلامی در فرهنگ، علوم و اسناد (سال: ۱۳۹۷)

تعداد صفحات اصل مقاله: ۱۳

نویسندگان:

میثم براری - عضو هیئت علمی دانشگاه هنر اصفهان

زهرا رئیسی - دانشجوی کارشناسی رشته کتابت و نگارگری دانشگاه هنر اصفهان

خلاصه مقاله:

با حمله مغولان در قرن هفتم ه.ق. و تاسیس حکومت ایلخانان، تحولات عظیمی در هنر نگارگری ایران به وجود آمد. در این دوره به دلیل حکومت مغولان بطور همزمان بر چین و ایران و روابط این دو سرزمین باهم، نگارگری ایران دستخوش تغییراتی شد و تعدادی از ویژگی های نقاشی چینی مانند حالتدار بودن چهره و اندام، رنگ، حیوانات تخیلی مانند اژدها را به خود جذب کرد. از طرفی نگارگری ایران ویژگیهایی را از هنر مسیحیت و بیزانس به عاریه گرفت؛ مانند استفاده از رنگ نقره ای و پیکره های بلند قامت. یکی از عناصر مهم نگاره های ایرانی، عنصر انسان است که جایگاه بسیار مهم و ویژه ای را دارد، این عنصر نیز در این عصر دستخوش تغییراتی شده است. این پژوهش با رویکرد توصیفی-تحلیلی و شیوه گردآوری اطلاعات به روش کتابخانه ای انجام شده است و هدف از آن مطالعه نقش و جایگاه انسان در کتاب جامع التواریخ در نگارگری مکتب ایلخانی بوده و سوال مطرح شده در این پژوهش این است که انسان در کتاب جامع التواریخ چه جایگاه و نقشی دارد ما در این پژوهش به این موضوع دست یافته ایم که عنصر انسان در کتاب جامع التواریخ از نظر رنگ و حرکت دستخوش تغییراتی شده است. در حالی که از نظر میزان اهمیت هیچ تغییری نکرده و مانند نگاره های ادوار پیش از مغول در اوج اهمیت خود قرار دارد.

کلمات کلیدی:

مکتب نگارگری ایلخانی، انسان، جامع التواریخ

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/۱۰۴۲۵۱۱>